

Betenkelig journalistikk i «kvenstriden»

Av Torhild Jakola, styremedlem
Norsk-Finsk Interesseorgan (NFI)

I Nordlys 21. januar stiller kommentator Asbjørn Jaklin et betimelig spørsmål i forbindelse med kvendebatten: Hva foregår?

Det framgår tydelig av innlegget at kommentatoren ikke har den minste forståelse for hva som foregår, og blander sammen aktører og påstander som ikke har noe med hverandre å gjøre. Det er derfor positivt at han benytter anledningen til å stille spørsmålet.

Følgende kan oppklares umiddelbart:

Professor Einar Niemi skal ha uttrykt at han føler seg mobbet i en bok utgitt av Norsk-finsk forbund (Nff). Altså ikke slik som Asbjørn Jaklin feilaktig antydte, Norsk-Finsk Interesseorgan (NFI) og Stig

Thuv. NFI og Nff har vidt forskjellige standpunkter i kvendebatten.

NFI jobber for at etterkommere av finske innvandrere i Norge skal få tilbake sin ordinære status som vanlige norske statsborgere og ikke være definert som en *beskyttet nasjonal minoritet*.

Nff – Norsk-finsk forbund forfekter et motsatt standpunkt. I henhold til Nff sine vedtekter skal forbundet *ivareta* sine medlemmers interesser som en *beskyttet nasjonal minoritet* tilsvarende Kvenforbundet og deres *kvener*.

NFI ønsker at den alminnelige finske innvandringshistorien skal bli korrekt formidlet og bevart.

De som definerer seg som tilhørende den beskyttede nasjonale minoriteten kvener og krever beskyttelse som nasjonal minoritet, har en demokratisk rett til å stille slike

krav på egne vegne. Det skal ikke stilles krav på vegne av samtlige finskættede nordmenn.

Motsetningene mellom NFI og Nff er så store at det er betenkelig at en journalist kan blande dem sammen. Med dette uryddige utgangspunktet blir hans kritikk meningsløs for både lesere og de kritiserte.

Også på lederplass reflekterer avisa Nordlys over «kvenstriden» og gir det norskfinske miljøet hovedansvar for konfliktene under overskriften «Uforståelig strid». Kanskje kan andre pålegges noe av ansvaret, og det hele blir mer forståelig om man tar en nærmere titt på hvem de stridende parter er?

Etter min mening, og noe forenklet kan man liste opp følgende aktører:

På den ene siden har man en stappmett etnopolitisk blokk bestå-

ende av *Norske Kveners Forbund, Kvenlandsforbundet og Kvensk Institutt*. Disse følges av *Statens konsulent for kvenske stedsnavn* og avisa *Ruijan Kaiku*, som også er velfødde og trinne. Like godt forsynt er det akademiske miljøet ved hist. inst. ved *Universitetet i Tromsø* som staten finansierer med sin «kvenforskning» tildelt via *Norsk Forskningsråd*. Så kan vi legge til norsk museumsverk ved *Vadsø museum-Ruija Kvenmuseum* som bemidles av staten som nasjonalt museum for kvenkultur. Alle disse har ryggdekning av *Den norske regjering og storting* og selveste *Europarådet*. Disse har støtte av flere, også journalister, som mener å tale for den svake part i samfunnsdebatter.

På den andre siden har vi lekfolk av Finnmarks befolkning som føler

seg overkjørt og krever sin rett til selvidentifisering, i tråd med Europarådets retningslinjer, og uten økonomiske motiver og statsstøtte – *Norsk-Finsk Interesseorgan*. Midt mellom disse står *Norsk-finsk forbund*, sulten på statens minoritetsmidler, men vil ikke bli pådyttet kvenbegrepet.

Det trekkes ofte fram i debatten at staten har begått overgrep mot den norskfinske befolkning. Jeg kan ikke se at dagens etniske minoritetspolitikk avviker fra en slik tradisjon.

Man kan jo spørre seg om dagens Nordlys-redaktør etterlever avisens grunnlegger Alfred Eriksens formål: «Der tiltrængtes et blad som vil være en ærlig talsmann for smaafolks sak...»